

SAMENVATTING.

Het feit dat slechts weinig gegevens in de literatuur te vinden zijn over de tijdens het rond-draaien van den mensch optredende vestibulaire oogreacties, vormde de aanleiding tot het zoeken naar eene methode waarmee deze oogreacties nauwkeuriger dan tot dusverre zouden kunnen worden waargenomen.

Als middel hiertoe werd de registratie gekozen. Bij de bestaande nystagmographische methoden werd nagegaan in hoeverre zij beantwoordden aan de te stellen eischen.

De methode van STRUYCKEN, welke als de meest bruikbare werd beschouwd, onderging een zoodanige uitbreiding, dat niet alleen horizontale en verticale, maar ook rotatoire oogbewegingen, alsmede de compensatoire oogstanden ermee konden worden geregistreerd.

Teneinde tijdens de registratie den proefpersoon ronddraaiende bewegingen om verschillende assen en in verschillende standen te laten ondergaan, werd een wentelstatief volgens GRAHE-BENJAMINS gebruikt. Er werd een methode aangegeven waardoor het mogelijk is het registreertoestel aan het wentelstatief te bevestigen, en het hoofd van den proefpersoon onbeweeglijk te fixeeren.

Langs wiskundigen weg kon worden aangetoond, dat uit den vorm der gemaakte curven de verschil-

lende bijzonderheden van een nystagmus (amplitudo, snelheid, richting, etc.) zijn af te leiden, ook voor zoover het een rotatoire component betreft.

Een 140-tal curven werden verkregen door registratie van den nystagmus tijdens draaibewegingen om de longitudinale, transversale en sagittale as over 90° en 180° . De eerstgenoemde draaiingen werden zoowel in verticalen als in horizontalen stand uitgevoerd.

Uit deze curven werden de reeds genoemde bijzonderheden afgelezen en gemeten.

Aan de hand van de uit de curven vast te stellen gegevens is gezocht naar een betrekking tusschen de snelheid van de draaibeweging eenerzijds en de nystagmusfrequentie en de snelheid van de langzame phase anderzijds.

Het is gebleken dat — hoewel talrijke variaties optreden — in het algemeen bij grootere rotatiesnelheid de frequentie niet toeneemt, de langzame phase daarentegen sneller wordt.

Tevens werd door analyse van de tijdens draaiing om de horizontale-longitudinale as gemaakte nystagmuscurven nagegaan op welke wijze samenwerking en wederzijdsche beïnvloeding tusschen horizontalen nystagmus en raddraaiing plaats heeft.

Het bleek dat hierbij de richting van den nystagmus kleine wijzigingen ondergaat onder invloed van den stand welke het oog tengevolge van de raddraaiing inneemt en dat deze laatste tijdens de draaibeweging geleidelijk tot stand komt.